

forstand. Rådet foreslår ingen ændring af de forskellige kriterier, der efter § 239 indgår ved fastsættelsen af vederlaget, jf. herom pkt. 3.3.1 ovenfor. De foreslåede justeringer af § 110, stk. 1, og § 239 vil imidlertid tilsammen betyde, at det også kan få betydning for vederlaget, hvis kurator på et eller flere punkter ikke har varetaget sine pligter efter § 110 på fuldt tilfredsstillende måde, f.eks. ved (klart) ikke at have fremmet boet uden unødigt ophold. Omvendt kan det også tillægges positiv betydning for vederlaget, hvis kurator har udført en særlig hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet.

Konkursrådet foreslår videre, at kurators vederlagsindstilling efter konkurslovens § 239, stk. 1, fremover skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som kurator har varetaget, og om, hvornår disse opgaver er udført. Indstillingen bør være præcis, dækkende og indeholde en tilpas konkretiseret begrundelse for vederlagets størrelse. Rådet anfører, at skifteretten herved til brug for vederlagsfastsættelsen sikres det bedst mulige grundlag for at kunne foretage en samlet konkret vurdering af kvaliteten af kurators bobehandling, herunder om boet er blevet behørigt fremmet, og om det samlede tidsforbrug forekommer rimeligt i forhold til omfanget og intensiteten af de opgaver, der er udført.

Konkursrådet bemærker, at det tidsforbrug, der skal oplyses, er det antal timer, der er medgået til udførelsen af de centrale opgaver i bobehandlingen. Det er uden betydning, om kurator har delegeret en eller flere af opgaverne til f.eks. en advokatfuldmægtig eller en advokatsekretær. Afgørende er alene kvaliteten af det udførte arbejde. Oplysninger om tid, der er medgået til varetagelsen af helt sædvanlige sekretærfunktioner i forbindelse med bobehandlingen, er uden relevans for vederlagsfastsættelsen, og skal derfor ikke medtages i vederlagsindstillingen.

Det er Konkursrådets opfattelse, at den foreslåede justering af rammerne for fastsættelsen af vederlaget til kurator sammen med skifterettens skærpede tilsyn vil medvirke til at fremme en hurtigere og mere effektiv bobehandling af høj kvalitet. Endvidere vil risikoen for, at vederlæggelsen sker på et utilstrækkeligt grundlag, ophøre. Den foreslåede skærpede prøvelse af vederlagsindstillingerne vil også kunne medvirke til at øge tilliden til insolvensbehandlingssystemet og til at sikre, at de omkostninger, der er forbundet med bobehandlingen, holdes på et rimeligt niveau. Rådet anfører endvidere, at forslaget om, at kurator skal oplyse om sit tidsforbrug, vil indebære den betydelige fordel, at vederlagsindstillingernes indhold ensertes, så skifteretterne får et mere ensartet bedømmelses-

grundlag for den konkrete vederlagsfastsættelse. Det vil også medvirke til at sikre ensartetheden i prøvelsen. Konkursrådet understreger, at der ikke med forslaget tilsigtes en generel ændring af vederlagsniveauet, som det har udviklet sig gennem retspraksis.

Der henvises til betænkningen side 74 ff.

3.3.2.2. Konkursrådet har på baggrund af Justitsministeriets anmodning til rådet, jf. pkt. 2.1 ovenfor, overvejet, om det må antages at kunne bidrage til en hurtigere og/eller mere effektiv behandling af konkursboer, hvis der indføres et system, hvor fastsættelsen af kurators vederlag sker på baggrund af vejledende retningslinjer og med udgangspunkt i takster for beregningen af vederlagets størrelse.

Konkursrådet har til brug for sine overvejelser herom foretaget en begrænset stikprøveundersøgelse af vederlagsfastsættelsen i 60 nyligt afsluttede konkursboer for at få et indtryk af, hvilken sammenhæng der måtte være mellem vederlagets og boets størrelse.

Det er Konkursrådets opfattelse, at der ikke vil kunne peges på et bedre udgangspunkt for eventuelt at fastsætte vejledende retningslinjer og takster for vederlaget end størrelsen af boets aktivmasse. Konkursrådet fraråder imidlertid at indføre et system med vejledende retningslinjer for vederlagsfastsættelsen baseret på dette grundlag. Konkursrådet anfører således, at det langt fra er givet, at der i alle eller blot de fleste sager er den fornødne sammenhæng mellem aktivmassens størrelse og karakteren og omfanget af det arbejde, der er forbundet med sagen. Størrelsen af de vederlag, der er fastsat i de boer, som Konkursrådet har undersøgt, følger således på ingen måde størrelsen af boernes aktivmasse.

Et system baseret på vejledende takster med udgangspunkt i netop aktivmassen, vurderes på denne baggrund at ville medføre betydelige ændringer af kurators vederlag i langt de fleste boer i forhold til i dag i enten op- eller nedadgående retning. Det måtte efter Konkursrådets opfattelse kræve ganske gode grunde at indføre en sådan vilkårlig ændring af det nuværende vederlagsniveau, som i visse tilfælde ville betyde, at kurator måtte nøjes med et langt mindre vederlag for samme arbejde end det, som kurator i dag oppebærer. Det måtte i den forbindelse også overvejes, hvilken betydning en sådan nedsættelse af kurators vederlag ville få for kvaliteten af bobehandlingen. Tilsvarende gode grunde måtte efter rådets opfattelse kræves for den forhøjelse af kurators vederlag, der samtidig – med nedsat dividende til kreditorerne til følge – ville blive tale om i en lang række andre tilfælde.

Der henvises til betænkningen side 84 ff.